

Zingen:

- Psalm 25: 2
- Psalm 105: 3

Lezen:

- Mattheus 22: 1-14
 - Dortse Leerregels Hoofdstuk 3,4 art. 8, 9 en 10
-

Roeping

Het is tijd om te eten. Je hoort een stem. Je hoort jouw naam. Je wordt geroepen!

Vanavond gaat het over roeping. De roeping tot het heil in Christus. De roeping tot het heil is van wezenlijk belang, omdat het in nauwste verband staat met onze eigen zaligheid. Buiten de roeping van God wordt niemand, maar dan ook niemand zalig.

God zelf gebruikt de roeping om ons tot het leven te wekken, om ons een nieuw hart en een nieuw leven te geven.

Hij stuurt ons in Zijn goedheid verkondigers van het evangelie, mensen die tot geloof en bekering zijn gekomen. God is dit echter aan niemand verplicht. Want wij zijn zo verdorven, en hebben zo gezondigd, dat er maar 1 ding overblijft... de eeuwige dood. Door de verkiezing roept God toch mensen tot Hem. Dit wordt erg benadrukt in DL h1:3. Daar staat dat God verkondigers van het evangelie zendt tot wie Hij wil, en wanneer Hij wil.

Achter deze dienst van mensen, gaat echter God schuil. Hij is het die zondaren tot bekering en geloof roept in Christus. De verkondigers van de boodschap zijn Gods gezanten en het is alsof God zelf door hen tot mensen bidt: Laat u met God verzoenen(2 Korinthe 5:20). De Heere biedt ons welgemeend Zijn genade aan. Over dit aanbod is veel gesproken, vooral of God het wel ernstig met ons meent. We doen Hem echter zeer tekort als wij denken dat God niet ernstig meent wat Hij ons aanbiedt. Want wie door het evangelie wordt geroepen, wordt ernstig geroepen!

De roeping komt voornamelijk zondags tot ons, onder de bediening van het woord. Of zoals nu, bij de JV, ook vanavond zal de roeping uit gaan!

Maar als Hij ons roept, verwacht Hij ook een antwoord. Er zijn echter maar 2 antwoorden mogelijk: of je geeft gehoor aan de roeping, of niet. Als Christus Zijn handen naar je uitstrekt, zul je Hem omhelzen, of niet. We kunnen de aanbieding van Genade aannemen, of niet. Helaas is het laatste veel het geval. Sommige mensen denken per definitie al dat ze niet zalig kunnen worden omdat ze niet uitverkoren zijn. De echte oorzaak is echter dat wij niet willen. Neem bijv. Lukas 19:27: Doch deze zijn mijn vijanden, die niet hebben gewild, dat Ik over Hen koning zou worden. Of Psalm 81 vers 12: Mijn volk heeft Mij niet gewild. Het is niet de schuld van het evangelie, of de schuld van God, of van Christus. Nee, het is onze eigen schuld, het afwijzen van de roeping is onze eigen schuld. Het is dan ook niet in ons dat we bekeerd kunnen worden, nee het is pure genade. God heeft Zijn kinderen van eeuwigheid af verkoren in Christus en roept hen krachtig(dit is te lezen in DL3/4,10)

Maar wie roept er eigenlijk als er een roeping uitgaat?

Het is heel eenvoudig, het is God die ons roept! Het is God die ons roept tot de zaligheid die in Zijn Zoon te vinden is. Dat is belangrijk om te weten, want als we eens goed beseffen dat het God is die ons roept, weten we ook dat Hij het echt meent! Er staat namelijk geschreven: hetgeen uit Mijn lippen ging, blijft vast en onverbroken (Psalm 89:14 ber.). God houdt getrouw aan Zijn Woord. Je mag ook wel zeggen dat het Christus is die ons roept. Er staat geschreven: Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen en opendoen, Ik

zal tot Hem inkomen en met Hem avondmaal houden en Hij met Mij. Christus staat dus aan de deur van ons hart, en Hij roept ons. Het is de Zaligmaker die roept! Hij is naar de aarde gekomen om voor onze zonden te sterven. Hij heeft door vernedering, lijden en door de dood heen Zijn leven gegeven tot een losprijs voor velen. Het is Christus, Die zichzelf heeft vernietigd tot in de dood voor zondaren en zondaressen. Hij is het die ons roept en zegt: Komt herwaarts tot Mij. Hij zegt het: Volg Mij. Hij zegt het: Wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet. Omdat Hij, Christus, is die ons roept mogen we ook met vrijmoedigheid tot Hem komen. Want Hij heeft immers ons vlees en bloed aangenomen, opdat wij, zoals we hier zitten, zouden durven naderen voor Zijn aangezicht en niet bang zouden zijn.

Als God ons roept, waar roept Hij ons dan eigenlijk vandaan?

God roept ons van de verkeerde weg terug. Op deze weg zijn wij allen terechtgekomen, omdat we niet wilden luisteren naar Hem. We geloofden eerder het woord van de satan dan het Levende Woord van God. En zo zijn we op de verkeerde weg gekomen, de brede weg, die leidt naar het eeuwige verderf. Van huis uit leven we allemaal op deze weg, zonder God en zonder Christus. Verschrikkelijke werkelijkheid als je daar aan denkt hè?

Misschien heeft die gedachte je de achterliggende tijd aangegrepen, en heb je ondertussen je levensstijl aangepast en probeer je te strijden tegen de zonde. Je leven is misschien ook wel veranderd de achterliggende tijd. Als je eerlijk bent moet je misschien wel zeggen, dat je aan het opknappen bent. Je bent aan het oppoetsen en je probeert eigenlijk door je levensverandering, door de verandering in houding, door het bezoeken van andere plaatsen, jezelf aangenaam te maken voor God. Misschien denk je dat je al ver gevorderd bent op deze weg. En toch, wie je ook bent, wat je ook gedaan hebt, hoezeer je je leven ook verandert is, als God naar je leven kijkt en Zijn wet naast je leven legt, zegt Hij maar 1 ding: Vervloekt! Als je niet voor 100% leeft naar Gods wet, blijft er maar 1 ding over: het verderf. Er is een schuld die roept om straf. Zo komt God nu naar ons toe. Bijzonder eigenlijk, dat de Heere naar ons roept terwijl wij Hem niet zoeken, en Hem niet nodig hebben. Het is zo wonderlijk om te zien dat God ons toch roept, terwijl wij weten wat wij allemaal Hem aangedaan hebben. Toch, de Heere roept jou. Hij roept ons vanuit de wereld en zegt: Zo kom je er niet. Dit is niet de weg waarlangs je zaligheid kan bereiken en de vrede van God in je hart zult ervaren. God roept, Hij roept naar de zaligheid. Hij roept niet alleen tot het heil en de zaligheid bij Hem, maar specifiek tot Christus. Want buiten Christus is er geen zaligheid! Maar buiten Hem is de dood, de eeuwige dood. Het ligt alles in Christus opgesloten. Daarom roept de Heere ons, een zondaar, een zondares, jou, mij, om te komen tot Zijn Zoon. In Hem ligt alles, ja alles wat je nodig hebt om getroost te kunnen leven, en eens zalig te sterven.

Hoeveel keer ben je al niet ergens geweest waarin Hij je genodigd heeft tot de zaligheid die in Hem te vinden is? Hoe vaak heeft Hij al niet op je hart geklopt? Hoe vaak heeft Hij al niet gezegd: Keer terug, waarom heb je de dood liever dan het leven?...

Ook vanavond gaat de roeping uit, en hoe ligt het bij jou? Is er iets veranderd in je leven? Heb je aan de roepstem van de Heere gehoor gegeven? Heb je Christus gezocht? Ben je tot het geloof gekomen? Of, hoe erg ook, nog altijd niet? Het zegt natuurlijk wel iets over de hardheid van ons hard, als de Heere ons al zoveel geroepen heeft, en wij hebben nog altijd niet geluisterd. Maar, het zegt ook iets over de ernstige en welgemeende roeping van Christus. Hij staat nog altijd aan de deur van je hart, en nodigt nog altijd. Paulus zegt tegen de gemeente van Korinthe: Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden u van Christus wege, laat u met God verzoenen. Stel je het eens voor, een biddende Christus. Het is hem ernst met jouw zaligheid! Hij nodigt je om tot Hem te komen. Voor degene die twijfelen of hij zij wel mag gaan, beveelt Hij het zelfs: Dit is Zijn gebod, dat gij gelooft in de Zoon van God. Het is dus zelfs Zijn gebod! Wat spreekt het evangelie toch in liefelijke tonen van de zaligheid die er in Christus is. Door dit evangelie wil Hij je trekken

met koorden van liefde, trekken tot de zaligheid die er in Hem te vinden is. Hij is al eeuwenlang betrokken met mensen die het niet verdiend hebben om te komen tot het Vaderhart van God. Hij heeft een weg gemaakt, waar geen weg was d.m.v. Zijn liefde. Zo komt het evangelie tot ons, ook vanavond... om ons weg te halen van de brede weg, en ons te laten komen tot de zaligheid in Christus.

Maar, zoals al eerder kort is verteld, kan deze roeping een tweërlei uitwerking hebben. Je zou verwachten, dat een ieder die deze nodiging hoort, en beseft dat hij/zij zo niet kan leven, tot Hem zou vluchten. Helaas, zoals wij hier zitten, weten we dat het niet geval is. Er valt onderscheid te maken onder de roeping die tot ons komt. Het is namelijk zo dat de nodiging tot Christus door sommigen wordt aangenomen, maar door anderen afgeslagen wordt. Er zijn mensen, die het Woord van God horen, en waar het doordringt tot diep in hun hart. Zij worden ingenomen en overwonnen. Zij komen tot geloof en bekering. Bij anderen echter, kwetst het Woord juist af. Dat gebeurt bijvoorbeeld als we ons verharderen tegen de roepstem en nodiging van Christus. Want je moet goed beseffen, dat als je geen gehoor geeft aan de nodiging, je ook Christus naast je neer legt. Je zegt als het ware, ik heb U niet nodig. Hoe erg! En als je dat beseft dat ook vanavond de nodiging tot je uitgaat, wat is dan je antwoord? Hoe vaak komt Hij niet tot ons? Hij zegt: mijn zoon, mijn dochter, geeft Mij Uw hart. Hij zegt het ook tegen jou, want waarom zou je toch sterven? De Heere smeekt het als het ware: wend u naar Mij toe, en wordt behouden. De roeping is niet alleen een nodiging die tot je komt, maar het is tevens ook het middel in Gods Hand, waardoor Hij je tot het Leven brengt. Christus zegt vanavond niet alleen: Lazarus, kom uit. Nee, Hij wekt ook tot leven. Toen Jezus sprak kwam er werkelijk leven in Lazarus. Hij stond op uit het graf en hij kwam tot leven! Zo gaat het eigenlijk ook in de roeping. De nodiging komt niet alleen als een uitnodiging, maar de Heilige Geest wil de nodiging gebruiken om tot het Leven te wekken, zodat je gehoor gaat geven aan de nodiging en zo de toevlucht neemt tot Christus.

Waarom zou je het niet opgeven? Zeg maar: Heere hier ben ik. Ik steun alleen op U, ik doe niets meer, doet U het maar voor mij.

Misschien denk je: ik zou het wel willen, maar ik ben het niet waard. Christus vraagt echter aan jou helemaal niet of je het waard bent. Hij nodigt namelijk geen waardige mensen, maar Hij komt tot je en zegt: Geef Mij je hart. Wie tot Mij komt, zal ik niet uitwerpen. Al ben je nog zo slecht, Hij is gekomen om te roepen en om zalig te maken datgene wat verloren was. Hij vraagt niet of je het waardig bent. Nee, Hij nodigt, Hij smeekt je, Hij beveelt je om tot Hem te komen voor het behoud van je ziel.

Of misschien denk je: maar ik ben zo slecht, zou het dan wel kunnen voor mij? Tuurlijk kan het, wij zijn niet te slecht om zalig te worden. Wij zijn wel te goed. Het is hoogmoed dat we niet de slechtste willen zijn, weet je wat we doen? We gaan ons opknappen om ons zo beter te maken tegenover God. Maar Hij wil juist zondaren zalig maken, zul je daarom tot Hem komen zoals je bent? En je niet proberen op te poetsen?

Tussendoor heb ik nog even een voorbeeld...iets om over na te denken! Stel, je zou een reis kunnen maken naar, laten we zeggen Verwegistan, een prachtige mooie stad die erg ver weg ligt... In die stad zou een winkel zijn. Een klein winkeltje maar, maar wel een belangrijke. Wereldwijd bekend. Je kunt er namelijk een briefje kopen, een briefje dat garantie geeft voor de Hemel. Voor 1 miljoen euro heb je een toegangswijs... Denk jij ook niet dat al die vluchten naar Verwegistan helemaal uitverkocht zouden zijn? Iedereen wil tenslotte toch wel naar de Hemel? Maar nu, nu is het voor ons gratis. En hoeveel mensen nemen het aan? Niet veel...dat is toch verschrikkelijk?! Moet je eens over nadenken!

Ik ben bijna aan het einde van de inleiding gekomen, toch ben ik nog niet helemaal klaar. Want weet je, het klinkt allemaal wel zo mooi dit. Maar kan het dan toch wel echt? Is het wel echt voor mij? Ben ik het wel echt waardig? Dat zijn vragen die mij ook veel bezig houden,

en veel over nadenk. Ik weet nu ondertussen wel, dat die nodiging er ook echt voor mij is. Dat de Heere Jezus ook echt voor mij gestorven is. Nu moet ik alleen de stap nog zetten, om de nodiging aan te nemen.. het is wel makkelijk praten zo, maar zelf moet ik eerlijk zeggen, dat hoe mooi deze inleiding ook klinkt, of hoe aangrijpend hij ook is, dat ook ik de nodiging nog niet heb aangenomen. Het is voor mij nog te moeilijk, en de wereld is soms nog zo verleidelijk! Maar wat ik nu ga zeggen meen ik met mijn hele hart en ik hoop dat jullie allemaal, ook ik, vanavond nog antwoord geven op de nodiging..

Laat je dan toch door niets niemand tegen houden, maar vlucht tot Hem. Er is een zaligheid in Hem en zij ligt gereed. Het Lam is geslacht. Er is een Fontein van bloed, Die reinigt van alle zonden. Kom dat tot Hem. De Meester is daar en Hij roept jou!

Wat is jouw antwoord?? Verhard je dan toch niet, maar laar je leiden. Vanavond nog....!